

спортзал, чвертьфінал), кібервійна (комп'ютерне протистояння), кібератака (атака на комп'ютерні засоби через Інтернет), кіберзлочинець, кібербезпека, кіберпростір (для порівняння технопростір).

Отже, сучасний мовний процес характеризується посиленням ролі нових термінів, тлумачення, вживання і написання яких викликає певні труднощі у мовців і потребує свого вдосконалення.

Список використаних джерел

1. Клименко Н. Ф. Динамічні процеси в сучасному українському лексиконі. монографія / Н. Ф. Клименко, Є. А. Карпіловська, Л. П. Кислюк. – Київ : Вид. дім Дмитра Бурого, 2008. – 336 с.

2. Словник української мови / В. В. Німчук та ін. / Відп. ред. В. В. Жайворонок – Київ : Просвіта, 2012 – 1320 с.

3. Український правопис / Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України, Ін-т української мови НАН України. – Київ : Наук. думка, 2008. – 288 с.

Стефанова Г. Г., ад'юнкт докторантури та аспірантури Національної академії внутрішніх справ

ПРОБЛЕМА ЮРИДИЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ ТЕРМІНІВ І ТЕКСТІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Переклад у праві відіграє роль посередника між різними правовими культурами і стає невід'ємною складовою національного та міжнародного права. Основна специфіка юридичного перекладу зумовлюється, в першу чергу, особливостями правничої мови і комунікації.

Юридичний переклад – це переклад текстів, що належать до області права і використовуються для обміну юридичною інформацією між людьми, які спілкуються різними мовами. Для передачі юридичної інформації мова юридичного перекладу повинна бути точною.

Залежно від типу юридичних документів, що перекладаються, юридичний переклад поділяється на переклад законів і нормативно-правових актів; переклад договорів;

переклад юридичних висновків і меморандумів; переклад нотаріальних свідоцтв; переклад установчих документів юридичних осіб; переклад довіреностей.

Переклад термінів та правничих текстів вимагає уважного ставлення до передачі змісту документа і ретельного пошуку українських відповідників юридичних термінів. Неточності у перекладі (наслідком яких є зміна значення) можуть зробити цей документ юридично невідповідним оригіналу. Невпорядкована термінологія погано позначається на якості закону, породжує різноманітні суперечки.

Юридичні документи та терміни повинні перекладати тільки професійні перекладачі. Як правило, вони мають відповідну юридичну освіту та досвід роботи з перекладом текстів у сфері права. Помилки у перекладі договору можуть спричинити матеріальний збиток і подання судового позову.

Перекладачі часто звіряються з юридичними словниками, особливо з двомовними. Проте до них слід ставитися з обережністю, бо більшість двомовних юридичних словників низької якості і використання їх у роботі може спричинити помилки в перекладі.

Властивою рисою перекладу текстів юриспруденції є юридично засвідчений переклад. Це переклад, який виконав сертифікований перекладач або він (переклад) засвідчений в нотаріальному порядку.

Таким чином, з погляду специфіки функціонування юридичної термінології, що використовується фактично в усіх сферах життя, слова та словосполучення в перекладі з англійської українською мовою мають бути правильно відтворені. Потреба у такому перекладі особливо актуальна, адже неправильно перекладений текст та термін втрачають своє значення у юридичному контексті.

Список використаних джерел

1. Клименко Л. В. Утвердження юридичного статусу англійської мови / Л. В. Клименко // Мовні і концептуальні картини світу : зб. наук. пр. – Київ : Логос, 2000. – С. 169–175.

2. Казакова Т. А. Кодифікація термінів з міжнародними компонентами в сучасній українській мові. Проблеми української термінології: Вісник національного у-ту «Львівська політехніка» / Т. А. Казакова. – 2004. – № 503. – С. 34–38.

3. Пілецький В. І. Проблеми сучасної української наукової термінології / В. І. Пілецький // Фізико-хімічна механіка матеріалів. – 2000. – № 6. – С. 121–122.

Лебедєва Н. В., ад'юнкт докторантури та аспірантури Національної академії внутрішніх справ

ЮРИДИЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ ТА ЇЇ ВИВЧЕННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З УКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ МОВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Юридична термінологія як сукупність номінацій правових явищ і понять функціонує у мовно-правових сферах законодавства, ділової документації та правничих наук. Вона є великим і надзвичайно важливим фрагментом літературного словника будь-якої мови, насамперед з точки зору його соціально-комунікативної та інформаційної значущості.

Увага до юридичної термінології та її розбудови на власній національній основі, ступінь розробленості й упорядкування, стан і глибина її наукового вивчення – це показники рівня розвитку держави, суспільства, нації, національної свідомості і правосвідомості, національної духовної культури у різних її проявах тощо [1].

Юридична термінологія є найдавнішим пластом термінологічної лексики української мови, яка своїми коренями сягає глибокої дописемної старовини, коли право існувало у своїй первинній формі – формі звичаїв і традицій. Генезис і розвиток української юридичної термінології щільно пов'язані з витоками та історією національного права, української державності і законодавства, історією української мови і науки. Становлення і формування термінології українського права відбувалось у надзвичайно складних і несприятливих історико-політичних умовах. Але навіть в умовах бездержавності «її живили соки генеалогічного коріння» і вона, розвиваючись, змінючись, зазнавши значного впливу з боку інших мов, не тільки зберегла своє основне питоме ядро термінологічної лексики, розширила його на власній етнічно-мовній основі шляхом мобілізації внутрішніх словотворчих ресурсів, але й